Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 8. mája 2025*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné prostredie – Smernica 2011/92/EÚ – Posudzovanie vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie – Projekty uvedené v prílohe II – Určenie projektov, ktoré podliehajú posudzovaniu vplyvov na životné prostredie (zisťovacie konanie) – Článok 9a – Predchádzanie konfliktom záujmov – Kumulácia funkcií navrhovateľa a orgánu príslušného na toto určenie – Zodpovedajúce oddelenie konfliktných funkcií“

Vo veci C-236/24,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Raad van State (Štátna rada, Belgicko) z 26. marca 2024 a doručený Súdnemu dvoru 29. marca 2024, ktorý súvisí s konaním:

Provincie Oost-Vlaanderen,

Sogent

proti

KG,

WA,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory F. Biltgen, podpredseda Súdneho dvora T. von Danwitz, vykonávajúci funkciu sudcu prvej komory, sudcovia A. Kumin, I. Ziemele a S. Gervasoni (spravodajca),

generálny advokát: A. Rantos,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– Provincie Oost-Vlaanderen a Sogent, v zastúpení: T. Quintens a S. Ronse, advocaten,

* Jazyk konania: holandčina.

– KG a WA, v zastúpení: J. De Staercke, advocaat,

– belgická vláda, v zastúpení: S. Baeyens, P. Cottin a C. Pochet, splnomocnení zástupcovia,

– Európska komisia, v zastúpení: M. Noll-Ehlers a G. Wils, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 9a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13. decembra 2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. EÚ L 26, 2012, s. 1), zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/52/EÚ zo 16. apríla 2014 (Ú. v. EÚ L 124, 2014, s. 1) (ďalej len „smernica 2011/92“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu, ktorého účastníkmi sú Provincie Oost-Vlaanderen (provincia Východné Flámsko, Belgicko) a podnik Sogent na jednej strane a KG a WA na strane druhej a ktorého predmetom je povolenie udelené na projekt prestavby miesta, kde sa nachádzala práčovňa.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 2011/92

3 Článok 4 smernice 2011/92 stanovuje:

„1. Pokiaľ článok 2 ods. 4 neustanovuje inak, projekty uvedené v prílohe I podliehajú posúdeniu v súlade s článkami 5 až 10.

2. Pokiaľ článok 2 ods. 4 neustanovuje inak, členské štáty určia, či projekty uvedené v prílohe II budú podliehať posúdeniu v súlade s článkami 5 až 10. Členské štáty to určia na základe:

a) skúmania každého jednotlivého prípadu

alebo

b) prahov alebo kritérií stanovených členskými štátmi.

Členské štáty môžu rozhodnúť uplatňovať oba postupy uvedené v písmenách a) a b).

…

4. Ak členské štáty rozhodnú, že budú vyžadovať rozhodnutie pre projekty uvedené v prílohe II, predloží navrhovateľ informácie o vlastnostiach projektu a jeho pravdepodobných významných vplyvoch na životné prostredie. …

5. Príslušný orgán prijme svoje rozhodnutie na základe informácií, ktoré mu poskytol navrhovateľ v súlade s odsekom 4, berúc do úvahy v určitých prípadoch výsledky predbežných overovaní [zisťovacích konaní – *neoficiálny preklad*] alebo posudzovaní vplyvov na životné prostredie vykonaných v zmysle právnych predpisov Únie iných ako táto smernica. Rozhodnutie sa zverejní a:

a) ak sa rozhodne, že je potrebné posúdenie vplyvov na životné prostredie, uvádza hlavné dôvody požadovania takéhoto posúdenia s odkazom na príslušné kritériá uvedené v prílohe III alebo

b) ak sa rozhodne, že nie je potrebné posúdenie vplyvov na životné prostredie, uvádza hlavné dôvody nepožadovania takéhoto posúdenia s odkazom na príslušné kritériá uvedené v prílohe III a uvedie aj všetky vlastnosti projektu a/alebo plánované opatrenia, ktorými sa má zabrániť alebo predísť tomu, čo by inak mohli byť významné nepriaznivé účinky na životné prostredie, ak ich navrhovateľ navrhol.

…“

4 Článok 9a smernice 2011/92 znie takto:

„Členské štáty zabezpečia, aby príslušný orgán alebo orgány vykonávali úlohy vyplývajúce z tejto smernice objektívnym spôsobom a neocitli sa v situácii, ktorá by viedla ku konfliktu záujmov.

V prípadoch, keď je príslušný orgán súčasne navrhovateľom, členské štáty aspoň zavedú, v rámci svojej organizácie správnych právomocí, zodpovedajúce oddelenie konfliktných funkcií pri vykonávaní povinností vyplývajúcich z tejto smernice.“

Smernica 2014/52

5 Odôvodnenia 25 a 26 smernice 2014/52 stanovujú:

„(25) Objektívnosť príslušných orgánov by mala byť zabezpečená. Konfliktom záujmov by sa mohlo predísť okrem iného funkčným oddelením príslušného orgánu a navrhovateľa. V prípadoch, keď príslušný orgán je tiež navrhovateľ, by členské štáty mali aspoň zaviesť v rámci svojej organizácie správnych právomocí náležitú odluku medzi konfliktnými funkciami týchto orgánov vykonávajúcich povinnosti vyplývajúce zo smernice [2011/92].

(26) S cieľom umožniť príslušnému orgánu stanoviť, či by projekty uvedené v prílohe II k smernici [2011/92], ich zmeny alebo rozšírenia, mali podliehať posudzovaniu vplyvov na životné prostredie (zisťovacie konanie), mali by sa špecifikovať informácie, ktoré je navrhovateľ povinný predložiť, so zameraním na kľúčové aspekty umožňujúce príslušnému orgánu dospieť k rozhodnutiu. …“

Belgické právo

Vyhláška o všeobecných predpisoch v oblasti environmentálnej politiky

6 Ustanovenie § 4.3.3 ods. 2 decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (vyhláška o všeobecných predpisoch v oblasti environmentálnej politiky) z 5. apríla 1995 (*Belgisch Staatsblad*, z 3. júna 1998, s. 15971) stanovuje:

„V prípadoch uvedených v § 4.3.2 ods. 2a a ods. 3a, ku ktorým bola vypracovaná predbežná správa zo [zisťovacieho konania týkajúceho sa vplyvov projektu na životné prostredie], orgán, ktorý rozhodne o prípustnosti a úplnosti žiadosti o povolenie…, prijme rozhodnutie o potrebe vypracovať [správu o posúdení vplyvov na životné prostredie]. …

…“

Vyhláška o povoleniach v oblasti životného prostredia

7 Ustanovenie § 9 ods. 2 decreet betreffende de omgevingsvergunning (vyhláška o povoleniach v oblasti životného prostredia) z 25. apríla 2014 (*Belgisch Staatsblad*, z 23. októbra 2014, s. 82132), v znení uplatniteľnom na skutkové okolnosti vo veci samej (ďalej len „vyhláška o povoleniach v oblasti životného prostredia“), stanovuje:

„Obecný úradník v oblasti životného prostredia vykonáva úlohy uvedené v tejto vyhláške nezávisle a neutrálne. Prostredníctvom ich výkonu mu nesmie vzniknúť žiadna nevýhoda.“

8 Ustanovenie § 15/1 tejto vyhlášky, ktorého cieľom je prebrať článok 9a smernice 2011/92, stanovuje:

„Na oboznámenie sa so žiadosťou o schválenie pre projekt alebo zmenu projektu a pre rozhodovanie o nich, pre ktoré je podľa § 15 príslušné kolégium starostu a členov obecnej rady, je príslušné zastupiteľstvo, ak sú splnené tieto dve podmienky:

1° pre projekt sa má vypracovať správa o posúdení vplyvov na životné prostredie a žiadne oslobodenie od povinnosti pripraviť správu nebolo získané;

2° kolégium starostu a členov obecnej rady je navrhovateľom a žiadateľom vo veci projektu.

Na oboznámenie sa so žiadosťou o schválenie pre projekt alebo zmenu projektu a pre rozhodovanie o nich, pre ktoré je podľa § 15 príslušné zastupiteľstvo, je však príslušná flámska vláda, ak sú splnené tieto dve podmienky:

1° pre projekt sa má vypracovať správa o posúdení vplyvov na životné prostredie a žiadne oslobodenie od povinnosti pripraviť správu nebolo získané;

2° zastupiteľstvo je navrhovateľom a žiadateľom vo veci projektu.“

9 Ustanovenie § 20 uvedenej vyhlášky stanovuje:

„Ak v súlade s § 4.3.3 ods. 2 [vyhlášky o všeobecných predpisoch v oblasti environmentálnej politiky z 5. apríla 1995] žiadosť o povolenie obsahuje predbežnú správu o [zisťovacom konaní týkajúcom sa

vplyvov projektu na životné prostredie], príslušný orgán uvedený v § 15 alebo obecný, provinčný alebo regionálny úradník pre životné prostredie preskúma túto predbežnú správu a rozhodne o potrebe vypracovať posúdenie vplyvov projektu na životné prostredie.

Ak žiadosť podá samotný príslušný orgán, obecný, provinčný alebo regionálny úradník pre životné prostredie vykonáva úlohy uvedené v prvom pododseku.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

10 Sogent, verejnoprávny podnik s právnou subjektivitou, ktorý založilo mesto Gent (Belgicko), podal na college van burgemeester en schepenen (kolégium starostu a členov obecnej rady, Belgicko) tohto mesta žiadosť o povolenie na realizáciu projektu prestavby miesta, kde sa nachádzala práčovňa. K tejto žiadosti pripojil predbežnú správu o zisťovacom konaní týkajúcom sa očakávaných vplyvov tohto projektu na životné prostredie, ktorej cieľom bolo posúdiť, či má byť tento projekt predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie.

11 Dňa 1. septembra 2020 zamestnanec mesta Gent zodpovedný za životné prostredie dospel k záveru, že uvedený projekt nemal výrazný očakávaný vplyv na životné prostredie, a preto nebolo potrebné predložiť ho na posúdenie jeho vplyvov na životné prostredie. Dňa 10. decembra 2020 kolégium starostu a členov obecnej rady mesta Gent udelilo podniku Sogent požadované povolenie.

12 KG a WA, vlastníci budovy susediacej s plochou, ktorej sa týkal ten istý projekt, podali proti tomuto povoleniu správny opravný prostriedok na provinciu Východné Flámsko. Dňa 3. júna 2021 táto provincia zamietla opravný prostriedok ako nedôvodný.

13 KG a WA podali proti tomuto zamietavému rozhodnutiu žalobu o neplatnosť na Raad voor Vergunningsbetwistingen (Rada pre spory týkajúce sa povolení, Belgicko). Rozsudkom zo 6. októbra 2022 tento súd vyhlásil túto žalobu za dôvodnú, zrušil uvedené rozhodnutie a odmietol udeliť uvedené povolenie. Zastával názor, že toto rozhodnutie je v rozpore s § 15/1 prvým odsekom a § 20 vyhlášky o povoleniach v oblasti životného prostredia, ako aj s článkom 9a smernice 2011/92. Podľa jeho názoru vzhľadom na to, že kolégium starostu a členov obecnej rady mesta Gent bolo tiež „faktickým“ navrhovateľom dotknutého projektu, nesprávne sa samo uznalo kompetentným pre rozhodovanie o predmetnej žiadosti o povolenie, keďže § 15/1 prvý odsek vyhlášky o povoleniach v oblasti životného prostredia, vykladaný z hľadiska článku 9a smernice 2011/92, priznáva túto právomoc iba deputatie van de Provincie Oost-Vlaanderen (zastupiteľstvu provincie Východné Flámsko, Belgicko).

14 Provincia Východné Flámsko a Sogent podali proti tomuto rozsudku kasačný opravný prostriedok na Raad van State (Štátna rada, Belgicko), vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.

15 Raad van State (Štátna rada) sa domnieva, že analýza použitá v uvedenom rozsudku je v rozpore s § 15/1 vyhlášky o povoleniach v oblasti životného prostredia.

16 Vnútroštátny súd zastáva názor, že z tohto § vyplýva, že zastupiteľstvo sa namiesto kolégia starostu a členov obecnej rady oboznamuje so žiadosťou o povolenie projektu len vtedy, ak už v čase podania tejto žiadosti je preukázané, že dotknutý projekt musí byť predmetom posúdenia jeho

vplyvov na životné prostredie. Naopak, ak žiadosť o povolenie projektu zahŕňa v prvom rade zisťovacie konanie s cieľom vyhodnotenia, či tento projekt musí byť podrobený posúdeniu jeho vplyvov na životné prostredie, je príslušný obecný úradník pre životné prostredie.

17 Tento súd sa preto domnieva, že za predpokladu, že by článok 9a smernice 2011/92 bránil tomu, aby bola táto právomoc priznaná obecnému úradníkovi pre životné prostredie v súvislosti s projektmi, v ktorých je obec tiež navrhovateľom, tento článok by nebol vo Flámskom regióne správne prebratý.

18 Za týchto podmienok Raad van State (Štátna rada) rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 9a [smernice 2011/92] vykladať v tom zmysle, že v prípadoch, v ktorých je príslušný orgán zároveň navrhovateľom, sa zodpovedajúce oddelenie konfliktných funkcií pri vykonávaní povinností vyplývajúcich z tejto smernice musí uplatniť aj na posúdenie otázky, či sa v prípade projektov uvedených v článku 4 ods. 2 [tejto] smernice má vykonať posúdenie upravené v článkoch 5 až 10 [uvedenej] smernice?“

O prejudiciálnej otázke

19 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 9a smernice 2011/92 vykladať v tom zmysle, že ak orgán, ktorý má právomoc určiť, či sa má projekt uvedený v článku 4 ods. 2 tejto smernice podrobiť posúdeniu jeho vplyvov na životné prostredie v súlade s článkami 5 až 10 uvedenej smernice, je tiež navrhovateľom dotknutého projektu, musí sa pri plnení tejto úlohy uplatniť aspoň zodpovedajúce oddelenie konfliktných funkcií.

20 Na úvod treba pripomenúť, že článok 4 ods. 2 smernice 2011/92 sa týka projektov uvedených v prílohe II tejto smernice. V prejednávanej veci prináleží vnútroštátnemu súdu, aby overil, či projekt, o ktorý ide vo veci samej, patrí do tejto prílohy.

21 Treba tiež pripomenúť, že výklad ustanovenia práva Únie vyžaduje zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj kontext, do ktorého patrí, ako aj ciele a účel, ktorý sleduje akt, ktorého je súčasťou. Pôvod ustanovenia práva Únie môže tiež poskytnúť informácie relevantné pre jeho výklad [rozsudok z 25. júna 2020, A a i. (Veterné elektrárne v Aalter a Nevele), C-24/19, EU:C:2020:503, bod 37].

22 V prvom rade, pokiaľ ide o znenie článku 9a smernice 2011/92, tento článok na jednej strane vo svojom prvom odseku stanovuje, že členské štáty zabezpečia, aby príslušný orgán alebo orgány vykonávali úlohy vyplývajúce z tejto smernice objektívnym spôsobom a neocitli sa v situácii, ktorá by viedla ku konfliktu záujmov, a na druhej strane, v jeho druhom odseku stanovuje, že v prípadoch, keď je príslušný orgán súčasne navrhovateľom, členské štáty aspoň zavedú, v rámci svojej organizácie správnych právomocí, zodpovedajúce oddelenie konfliktných funkcií pri vykonávaní povinností vyplývajúcich z uvedenej smernice.

23 Uvedený článok sa tak vo svojom prvom, ako aj v druhom odseku vzťahuje na „úlohy vyplývajúce zo smernice [2011/92]“.

24 Ak však príslušný orgán určí, či projekt uvedený v článku 4 ods. 2 tejto smernice musí podliehať posúdeniu vplyvov na životné prostredie, v rámci postupu, ktorý sa podľa odôvodnenia 26 smernice 2014/52 považuje za „zisťovacie konanie“, plní úlohu vyplývajúcu z uvedenej smernice.

25 Zo znenia článku 9a smernice 2011/92 teda vyplýva, že táto smernica sa uplatňuje na toto zisťovacie konanie.

26 V druhom rade je táto analýza podporená kontextom, do ktorého tento článok patrí.

27 Po prvé odôvodnenie 25 smernice 2014/52 v rovnakom znení stanovuje, že náležitá odluka medzi konfliktnými funkciami sa týka orgánov „vykonávajúcich povinnosti vyplývajúce zo smernice [2011/92]“, pričom nevylučuje uplatniteľnosť tejto požiadavky na uvedený postup zisťovacieho konania.

28 Po druhé treba uviesť, že článok 4 tejto smernice 2011/92 sa týka jednak v odseku 1 týka projektov uvedených v prílohe I uvedenej smernice, ktoré musia členské štáty podrobiť posudzovaniu ich vplyvov na životné prostredie, a jednak v odseku 2 projektov uvedených v prílohe II tej istej smernice, v prípade ktorých členské štáty určia, či majú podliehať takémuto posúdeniu.

29 Okrem toho podľa článku 4 ods. 4 smernice 2011/92, ak členské štáty rozhodnú, že budú vyžadovať rozhodnutie pre projekty uvedené v prílohe II tejto smernice, predloží navrhovateľ informácie o vlastnostiach projektu a jeho pravdepodobných významných vplyvoch na životné prostredie. Podľa odseku 5 tohto článku príslušný orgán na základe týchto informácií určí, či projekt musí byť predmetom posúdenia vplyvov na životné prostredie.

30 V tomto kontexte potreba zabezpečiť konzistentnosť pri uplatňovaní záruk stanovených v článku 9a smernice 2011/92 predpokladá, že príslušný orgán sa môže vyjadriť objektívne a nenachádza sa v situácii, ktorá by viedla ku konfliktu záujmov, najmä vo vzťahu k navrhovateľovi, ktorý tomuto orgánu poskytne informácie, na základe ktorých má rozhodnúť tak v rámci zisťovacieho konania, ako aj v rámci postupu posudzovania vplyvov na životné prostredie.

31 Okolnosť, že článok 4 ods. 1 a 2 smernice 2011/92 odkazuje na uplatnenie článkov 5 až 10 tejto smernice, pokiaľ ide o posudzovanie vplyvov na životné prostredie, nevylučuje, aby sa článok 9a uvedenej smernice mohol uplatniť aj na postup zisťovacieho konania.

32 V treťom rade z teleologického hľadiska, ako vyplýva z odôvodnenia 25 smernice 2014/52, požiadavka predchádzať konfliktom záujmov stanovená v článku 9a smernice 2011/92 sleduje cieľ zabezpečiť objektívnosť príslušných orgánov. Okrem toho tento cieľ prispieva k základnému cieľu poslednej uvedenej smernice, ktorým je zabezpečiť, aby projekty, ktoré môžu mať významný vplyv na životné prostredie najmä z dôvodu ich charakteru, veľkosti alebo umiestnenia, boli pred vydaním povolenia posúdené z hľadiska ich vplyvov na životné prostredie (rozsudok z 29. júla 2019, Inter-Environnement Wallonie a Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen, C-411/17, EU:C:2019:622, bod 108, ako aj citovaná judikatúra). Dodržanie týchto cieľov preto predpokladá, že článok 9a smernice 2011/92 sa uplatní v prípade, keď príslušný orgán zisťuje, či projekt uvedený v článku 4 ods. 2 tejto poslednej uvedenej smernice musí podliehať posudzovaniu jeho vplyvov na životné prostredie.

33 Potrebný účinok článku 9a smernice 2011/92 by bol totiž oslabený, ak by nebola zaručená objektívnosť príslušných orgánov a neexistencia konfliktu záujmov vo všetkých štádiách plnenia úloh, ktoré sú týmto orgánom zverené touto smernicou, pokiaľ ide tak o zisťovacie konanie, ako aj neskoršie posudzovanie vplyvov projektu na životné prostredie.

34 Vo štvrtom a poslednom rade genéza článku 9a smernice 2011/92 nespochybňuje tento výklad.

35 Hoci provincia Východné Flámsko a Sogent uvádzajú, že dodatok 19 k správe Európskeho parlamentu z 22. júla 2013 k návrhu smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorou sa mení smernica 2011/92/EHS o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie [(COM(2012) 0628], bol prijatý po rozsudku z 20. októbra 2011, Seaport (NI) a i. (C-474/10, EU:C:2011:681), ktorý sa týkal prípadu, keď sa vyžaduje environmentálne posudzovanie určitých plánov alebo programov, a navrhol nové odôvodnenie 13b, ktoré stanovovalo zavedenie presných noriem na zabránenie konfliktu záujmov medzi príslušným orgánom a navrhovateľom projektu podliehajúceho posudzovaniu vplyvov na životné prostredie, bez uvedenia projektov podliehajúcich zisťovaciemu konaniu, treba konštatovať, že tento dodatok nezodpovedá zneniu odôvodnenia 25 smernice 2014/52. Okrem toho smernica 2011/92 v žiadnom prípade neobsahuje nijaké ustanovenie, ktoré by obmedzovalo uplatnenie záruk stanovených v článku 9a tejto poslednej uvedenej smernice na postup posudzovania vplyvov projektu na životné prostredie. Toto tvrdenie preto nemôže spochybniť výklad tohto článku založený na jeho znení, kontexte a cieľoch.

36 Z vyššie uvedeného vyplýva, že článok 9a smernice 2011/92 sa uplatní, keď príslušný orgán určuje, či projekt uvedený v článku 4 ods. 2 tejto smernice musí podliehať posúdeniu jeho vplyvov na životné prostredie.

37 V dôsledku toho v súlade s týmto článkom 9a druhým odsekom, ak je orgán príslušný na toto určenie tiež navrhovateľom dotknutého projektu, členské štáty uplatnia v rámci svojej organizácie administratívnych právomocí aspoň zodpovedajúce oddelenie konfliktných funkcií pri plnení tejto úlohy.

38 Toto zodpovedajúce oddelenie musí byť organizované tak, aby administratívny útvar, ktorý je vo vzťahu k orgánu príslušnému na vykonanie uvedeného určenia interným, mal skutočnú autonómiu, ktorá najmä znamená, že sú mu poskytnuté vlastné administratívne a ľudské prostriedky, a teda je schopný plniť svoju úlohu objektívnym spôsobom [pozri analogicky rozsudok z 20. októbra 2011, Seaport (NI) a i., C-474/10, EU:C:2011:681, bod 43].

39 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 9a smernice 2011/92 sa má vykladať v tom zmysle, že ak orgán, ktorý má právomoc určiť, či sa má projekt uvedený v článku 4 ods. 2 smernice 2011/92 podrobiť posúdeniu jeho vplyvov na životné prostredie v súlade s článkami 5 až 10 smernice 2011/92, je tiež navrhovateľom dotknutého projektu, musí sa pri plnení tejto úlohy uplatniť aspoň zodpovedajúce oddelenie konfliktných funkcií.

O trovách

40 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Článok 9a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13. decembra 2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie, zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/52/EÚ zo 16. apríla 2014,

sa má vykladať v tom zmysle, že:

ak orgán, ktorý má právomoc určiť, či sa má projekt uvedený v článku 4 ods. 2 smernice 2011/92 v znení zmien, podrobiť posúdeniu jeho vplyvov na životné prostredie v súlade s článkami 5 až 10 smernice 2011/92 v znení zmien, je tiež navrhovateľom dotknutého projektu, musí sa pri plnení tejto úlohy uplatniť aspoň zodpovedajúce oddelenie konfliktných funkcií.

Podpisy